

op —, at denne Lov ogsaa har en anden Side, som man ikke maa være blind for, nemlig Beskyttelse af Samfundet over for Drankere. I den Henseende mener jeg, at Smaafolk, og særlig deres Kone og Børn, i langt større Grad end Middelstanden og rige Folk ere interesserede i at blive beskyttede mod Drankere, saa sandt som det — det ser man af de Retssager, der stadig komme frem — i første Linie er Smaafolk og navnlig Koner og Børn, det gaar ud over, naar Folk i deres Drukken-skab begaa Forbrydelser, især naar Talen er om Forbrydelser mod Person, hvad enten det er Vold, Voldtægt eller Uterlighed. Derfor tror jeg, man skal helst tie stille med dette, at det er en Klasselov, thi det er en Lov, som i høj Grad, og i højere Grad end overfor de rige og velhavende, vil komme Smaafolk til gode.

Det ærede Medlem havde Betænkelighed ved, at Tvangsindlæggelse kunde finde Sted paa Grundlag af en enkelt Læges Attest, idet han mente, at man havde Tilfælde, hvor en saadan Lægeattest ikke rigtig var at lide paa. Jeg vil dertil sige, at medens det ærede Medlems Betragtning i den Henseende kan have sin store Betydning, hvor det drejer sig om Spørgsmaal som Indlæggelse af sindssyge, altsaa overfor administrative Handlinger, har det meget mindre at betyde, saaledes som Lægeattesten benyttes efter denne Lov. Thi man maa erindre, at det er ikke saaledes, at fordi en Mand faar Attest fra en Læge for, at han er fordrukken, andre uden videre kunne henvende sig til Politiet og faa ham tvangsindlagt. Efter Lovforslaget kan han kun tvangsindlægges efter Dom. Han har altsaa Adgang til under den Sag, der skal lede til Dommen, hvis han mener, at Lægeattesten er urigtig, at lade sig undersøge af andre Læger og ogsaa gøre gældende de Indvendinger, han kan have mod Lægeattesten og derved foranledige, at det offentlige lader ham undersøge af andre Læger. Jeg tror altsaa, at der ikke, saaledes som Lægeattesten skal benyttes efter Lovforslaget, er saa stor Grund til at nære Betænkeligheder, som det ærede Medlem mente.

Det samme gælder Spørgsmaalet om Drankertilhold efter § 3, idet jeg ogsaa der maa henvise til, at det ikke er saaledes at forstaa, at Politiet uden videre kan give en Person, der er mistænkt for Drukken-skab, og som ved Lægeattest er stempet som Dranker, Drankertilhold. Og saa dette kan kun gives af Dommeren og kun i de Tilfælde, hvor der ved Dom er

givet Politiet Beføjelse til at internere paagældende. Derfor tror jeg, at Lovforslaget ogsaa paa dette Punkt er meget maadeholdent.

Naar det ærede Medlem for Slagelse (Lange) drog til Felts mod Bestemmelsen i § 3 om, at der kan gives næringsdrivende Paalæg om ikke at sælge stærke Drikke til visse Personer og Paalæg til visse Personer om ikke i offentlige Lokaler at nyde saadanne Drikke, vil jeg henvise det ærede Medlem til, at dette er en Bestemmelse — hvilket for øvrigt ogsaa er kommet frem under Forhandlingerne i Dag —, som vi allerede have i vor Lovgivning, nemlig i den udmærkede Pryglelov, som jo er udmærket i enhver Henseende.

Det ærede Medlem for Ringsted rettede to Spørgsmaal til mig. Det ene var Spørgsmaalet om Politiets Stilling lige overfor Smugkroer, om jeg ikke fandt, der var Grund til at indskærpe Politiet at gaa noget skrapere til Værks overfor Smugkroer, end Tilfældet er. Jeg vil derom sige, at jeg skulde ikke tro, at der i København findes Smugkroer, i alt Fald i større Antal, naar man ser bort fra Drikeri hos prostituerede Kvinder, hvilket Politiet netop forfølger. Men udenfor København, og navnlig paa Landet, er Politiet overmaade sparsomt repræsenteret og har tilmed overmaade mange Forretninger at varetage, saa det ikke er saa let for det at overkomme alt. Og der er et Forhold, jeg antager har bevirket, at Politiet ikke er saa overordentlig stærkt tilbøjeligt til at skride ind mod Smugkroer paa Landet, og det er, at de, der have saadanne Smugkroer, vistnok altid søge at gardere sig ved at iklæde deres Beværtning Form af et Andelsselskab, et Læse- eller Foredragsselskab, eller hvad man nu kalder det, saa at de, der komme for at drikke i Beværtningen, aldeles ikke komme for at gaa paa Beværtning, men for at udøve deres Medlemsret. Der har været en lang Række af Sager om dette Forhold, og der har været adskillige Tilfælde, hvor det syntes — altsaa efter Politiets Skøn syntes — klart og givet, at der forelaa en ren og skær Smugkro, men hvor de paagældende dog have haft deres Papirer i en saadan formel Orden, at de ere blevne frifundne. Det forekommer mig, at man godt kan forstaa, at Politiet ved Siden af de mange andre Opgaver, det har, har noget vanskeligt ved altid at være parat til at skride ind, og skride effektivt ind, mod saadanne Smugkroer. Den, der driver en saadan, vil nemlig altid møde med